

Iedes man i det konkrete Tilfælde kan gaa frem, end Politimesteren. Jeg skal derfor i det Hele anbefale Forslaget.

Styr: Naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag for at takke den ærede Justitsminister for det Forslag, han har indbragt, føler jeg mig forpligtet til ligesom den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kreds at begynde med en Undskyldning for, at jeg tager Ordet i en Sag, med Hensyn til hvilken jeg mangler juridiske Forudsætninger og ikke heller egentlig har anden Erfaring end den, jeg som Landsbypræst i 4 Aar har haft Leilighed til at erhverve. Paa Grund af det, jeg saaledes har haft Leilighed til at se, har jeg imidlertid ment mig berettiget til at takke den ærede Justitsminister for de Bestemmelser i Loven, som jeg tror ville kunne bidrage til at modarbejde Uædeligheden. Jeg vil dog, da jeg har henvist til min tidligere Embedsstilling, fremhæve at jeg ikke der i nogen særlig høj Grad har haft Leilighed til at møde disse uheldige Forhold. Jeg kan udtale, at den Kreds, hvori jeg var Præst, er en af de Kredse i Danmark, som vel staar høiest paa dette Omraade. Saa vidt mig bekjendt, var der i de 4 Aar, jeg var Præst der, kun to uægte Fødsler, og de Paagjældende bleve senere gifte, men der var dog flere uægte Børn, med Hensyn til hvilke jeg har haft Anledning til at sætte mig ind i Forholdet. Jeg tror, at der i dette Lovforslag er Bestemmelser, som kunne bidrage til at modarbejde Uædeligheden, fordi jeg er overbevist om, at jo strengere Bestemmelser der komme overfor Barnefaderen, desto bedre vil man kunne modarbejde den i mange Egne af Landet Overhaand gribende Uædelighed. Det forekommer mig dog, at der er nogle enkelte Punkter, hvor der maaske kunde være Anledning til at tilføie nogle yderligere Bestemmelser. Naar der saaledes foreligger et Tilfælde som dette — jeg sigter herved til et bestemt Exempel — at en velhavende Gaardmands søn efter at have besvangret en Pige og efter at have været nødt til at lade sig udlægge som Barnefader udvandrer til Amerika, saa vil der kunne spørges, om der ikke kunde være Anledning til at tage nogen Regres til den Arv, der senere maatte tilfalde ham herhjemme. Jeg henstiller blot dette til Overveielse, fordi et saadant Tilfælde ikke blot kan tænkes, men, som jeg veed, virkelig har foreligget. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 om Underholdningsbidrag, hvor der ikke er Enke eller ægte Børn, maa jeg rigtig nok slutte mig til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Tvede). Jeg tror,

at det vil være overmaade vanskeligt at udfinde Regler, som vare af en saadan Beskaffenhed, at man kunde være nogenlunde sikker paa ikke at komme til at gjøre overordentlig stor Fortræd, men det er i alt Fald en Sag, som, hvis der skal ske Forandring i Paragrafen, maatte blive Gjenstand for Overveielse i et kommende Udvalg. — At Forsørgelsespligten er udvidet fra det 14de til det 18de Aar, er efter min Mening overmaade heldigt. Det bliver jo mere og mere Tilfælde, at det er vanskeligt for fattige Folk at faae deres Børn anbragte f. Ex. i Haandværkslære uden at overtage i det Mindste nogen Forpligtelse med Hensyn til deres Underhold og Beskædning, og det forekommer mig urigtigt, at dette skal lægges udelukkende paa Moderen, saa at jeg ogsaa i saa Henseende fuldstændig kan slutte mig til Lovforslaget. — Med Hensyn til forskellige Punkter, der have været under Omtale angaaende Fødselsstiftelsen, kan jeg slutte mig til den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Bloug).

Men idet jeg saaledes erkjender, at Lovforslaget indeholder Bestemmelser, der kunne bidrage til at hæmme Uædeligheden ved at lægge et forøget Tryk paa Barnefaderen, er jeg dog ikke fri for at nære den Betænkelse, at der paa den anden Side findes Bestemmelser i Lovforslaget, der kunne virke imod at Retning. Jeg beder den høitærede Justitsminister om blot at betragte dette som en Henstilling til Overveielse, men det forekommer mig, at Lovforslaget maaske er gaaet lidt for vidt i at varetage Barne moderens Rettigheder. Jeg har Intet imod nogen af de dertil sigtende Bestemmelser i Lovforslaget, naar det gjælder Tilfælde, hvor en Kvinde føder første Gang udenfor Ægteskab, thi der er det min Overbevisning, at i de allerfleste Tilfælde vil Hovedskylden ligge paa Mandens Side, i Forsørelse eller i alt Fald til Dels Forsørelse fra Mandens Side. Derimod kan jeg ikke nægte, at jeg har nogen Betænkelse ved, at disse Bestemmelser ogsaa skulde gjælde, naar en Kvinde gjentagende føder udenfor Ægteskab, thi da bliver Forholdet efter min Mening et andet. Navnlig maa jeg fra dette Synspunkt i alt Fald delvis give den ærede 8de Landsthingsmand for 2den Kreds (Tvede) Ret i hans Betænkelse med Hensyn til § 2, thi ligesaa fuldstændig jeg billiger, at i de Tilfælde, hvor en Kvinde føder første Gang udenfor Ægteskab, Barnefaderen, som i Reglen vil være Forsørger, deler de Udgifter, som hendes Svangerskab og Sygeleie foranlediger, ligesaa betænkelig er jeg ved at gjøre det til almindelig Regel og lade